

Pyrih I.V. Features of exposure of drugs are on a railway transport and beginning of pre-trial investigation. For successful realization of the pre-trial investigation related to illegal turnover of drugs important is directly the stage of exposure of the article of crime and subjects and grounds of bringing of information are related to it for the Single register of pre-trial investigations and beginning of investigation. Having regard to the features of exposure of signs of crime at transportation of drugs by a railway transport and variety of sources about the circumstances of crime, consider necessary to consider this stage exactly, coming from her value for further investigation.

At the exposure of signs of criminal offence it is necessary to conduct the careful analysis of primary information on the signs of crime, information on the separate circumstances of the investigated fact, and also sources from that this information is got. The exposure of information about transportation of drugs comes true in majority cases by operative facilities and methods, that allow to collect reliable information about possible reasons, motivation, participants of transportation of drugs, presence and amount of the transported substance and others like that. Exactly due to the acceptance of operational search measures it maybe to educe or people that own certain information about a crime or suspected, or directly signs of crime.

Among the events, sent to the exposure of signs of criminal offence, that can apply workers of police during public law enforcement in trains and on train station, there is questioning of citizens and watching persons, that cause suspecting the behavior of possibility of commission of crime. The important aspect of realization of communication is maintenance of visual contact. From the basic methods of receipt of information on polled at a direct contact, watching is distinguished an interlocutor.

At transportation of drugs tracks that is represented in behavior of criminals matter passengers. More often a man begins to worry, crossness feels, becomes excited. Sometimes, opposite, there is a doom, depression. All these psychological states are represented in mimicry, gesticulation, manner of behavior, changes of timbre of voice, rate of language and others like that. Having regard to it, the workers of police at the exposure of ferrymen of drugs are necessary to pay attention to exactly such signs in their behavior.

Narcotic facilities appear also during the prophylactic reviews of passenger and suburban carriages, that is conducted by the employees of police by the visual exposure of signs that testify to being of drugs in the determined location. Signs that testify to being of drugs in dependence on the place of their hiding-place are examined in the article.

Keywords: narcotic facilities, operational search events, railway transport, workers of police.

УДК 343.98

Птушкін Д.А.
здобувач
Чаплинський К.О.
доктор юридичних наук, професор
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ОСОБЛИВОСТІ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВІЗНАННЯ ПІДЗОРЮВАНОГО У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Розглянуто тактичне забезпечення пред'явлення для візнатання. Висвітлено організаційно-підготовчі заходи і тактичні прийоми пред'явлення для візнатання підзорюваних в умовах протидії розслідуванню.

Ключові слова: тактичне забезпечення, тактика, пред'явлення для візнатання, слідчі дії.

Постановка проблеми. Одним з основних та складних видів діяльності правоохоронних органів є повне й швидке розкриття і розслідування злочинів та викриття винних у злочинній діяльності. Динамічні зміни у характері злочинно-

сті і умовах боротьби з нею наочно демонструють недостатність старих засобів та методів правової, організаційної, технічної і тактичної протидії злочинності і необхідність їх істотного оновлення, вдосконалення та розвитку. Спостерігається досить стала тенденція до зміни структури та характеру злочинності. Зросла професійність та жорстокість злочинців.

Особливе місце серед усіх слідчих дій, що спрямовані на отримання інформації зі змішаних джерел, посідає пред'явлення для впізнання. Слідча практика свідчить, що потерпілі і свідки нерідко залишаються наодинці зі злочинцями. Після порушення кримінальної справи на них тиснуть, їх шантажують, погрожують, а інколи – вдаються до фізичної розправи, навіть убивств. Так, узагальнення оперативно-слідчої практики дозволяє дійти висновків, що на досудовому слідстві злочинці найчастіше здійснювали такі заходи впливу: психологічний вплив (заликування, погрози) – 72 %; підкуп – 21 %; шантажування – 19 %; компрометацію – 11 %; нанесення тілесних ушкоджень – 8 %. Це негативно впливає на освічених осіб, спонукає до відмови від показань, які давалися на початковому етапі досудового розслідування. Вказане вимагає удосконалення тактичного забезпечення пред'явлення для впізнання із урахуванням сучасних потреб слідчої практики.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Загальна тактика пред'явлення для впізнання досить повно висвітлена вченими-криміналістами та процесуалістами у криміналістичній літературі. Зокрема, важомий внесок у розробку наукових основ пред'явлення для впізнання зробили відомі вчені, зокрема: В.П. Бахін, Р.С. Белкін, Н.Г. Бритвич, М.М. Гапанович, О.Я. Гінзбург, Г.І. Кочаров, В.О. Коновалова, Ю.М. Корухов, В.С. Кузьмічов, В.Г. Лукашевич, Є.Д. Лук'янчиков, М.І. Порубов, М.В. Салтевський, З.Г. Самошина, П.П. Цветков, Л.Д. Удалова, В.Ю. Шепітько та інші. Значущість проведених наукових досліджень безсумнівна і досить велика, оскільки ця слідча дія досить широко застосовується у правоохоронній практиці і є досить розповсюдженим способом збирання фактичних даних. Однак детальнішого висвітлення потребують питання тактичного забезпечення пред'явлення для впізнання в умовах протидії досудовому розслідуванню.

Отже, метою цієї статті є висвітлення проблемних питань тактичного забезпечення пред'явлення для впізнання в умовах протидії досудовому розслідуванню.

Виклад основного матеріалу. Під час розслідування різноманітних видів злочинів, зокрема грабіжницьких та розбійницьких нападів, вимагательств, згвалтувань, захоплень заручників, викрадення людей та ін., нерідко виникає необхідність пред'являти особу для впізнання.

Пред'явлення для впізнання є унікальною слідчою дією, яка ніколи не дублюється. Результати пред'явлення для впізнання нерідко мають вирішальне значення у кримінальній справі, особливо якщо слідча дія відбувається в умовах протидії розслідуванню. Так, на підставі проведеного анкетування Д.Б. Санакоєв дійшов висновок, що 60 % оперативних працівників та 85,7 % слідчих серед основних способів протидії досудовому розслідуванню відзначають вплив з боку злочинців на стійкі позиції свідків та потерпілих [1, с. 178].

Загалом, пред'явлення для впізнання являє собою слідчу дію, що полягає у пред'явленні свідкові чи інші особі об'єктів, які вони спостерігали раніше, з метою встановлення їх тотожності або групової належності [2, с. 314]. Сутність даної слідчої дії полягає у тому, що особі пред'являють об'єкти, образи яких вона порівнює з уявними образами об'єктів, які спостерігала раніше, і вони пов'язані з подією злочину. На цій підставі робиться висновок про їх тотожність, подібність або відмінність.

Найчастіше на досудовому слідстві для впізнання пред'являють підозрюва-

них. На підставі проведеного опитування працівників слідчих підрозділів можна дійти висновків, що до найбільш поширеніх видів впізнання вони відносять:

- впізнання підозрюваних (обвинувачених) в натурі – 58%;
- впізнання злочинців за фотографічним зображенням – 32%;
- впізнання підозрюваних і обвинувачених шляхом позавізуального спостереження – 9 %;
- впізнання за голосом та особливостями мови – 1 %.

Ефективність та доказове значення результатів впізнання значною мірою залежить від якості проведення слідчим організаційно-підготовчих заходів та застосування низки тактичних прийомів проведення слідчої дії. Правильно обрана тактика впізнання обумовлює об'єктивність та якість усієї слідчої дії взагалі.

Загалом, необхідність пред'явлення для впізнання підозрюваних і обвинувачених може виникнути у випадках, коли:

- підозрювані не були раніше відомі потерпілим або свідкам, але спостерігалися ними у зв'язку зі злочинними подіями;
- підозрювані видають себе за інших осіб або не мають документів, що за свідчують їх особистість, чи пред'явили документи, які їм не належать;
- потерпілі або свідки знали раніше пред'явлені підозрюваних, але не можуть повідомити про них будь-яких відомостей або називають їх не правильно;
- впізнаючий знає особу, яку йому пред'являють, та правильно її називає, але остання заперечує факт знайомства.

Під час досудового розслідування злочинів нерідко (37 %) злочинці намагаються зірвати проведення впізнання, чинять протидію досудовому розслідуванню. До основних заходів впливу можна віднести залякування, підкуп впізнаючого, шантаж, компрометацію, погрозу фізичною розправою та ін. Аналіз слідчої практики дозволяє дійти висновку, що неабияку роль у протидії відіграють захисники підозрюваних, які визначають їх лінію поведінки, впливають на свідків.

Отже, якщо у слідчого буде інформація щодо можливого зриву впізнання, він повинен вжити заходів щодо попередження негативних наслідків слідчої дії або відмовитись від проведення впізнання. Важливу роль у запобіганні злочинним проявам відіграє використання оперативно-розшукової інформації [3].

На підставі узагальнення слідчої практики можна дійти висновку, що в умовах протидії досудовому розслідуванню під час проведення пред'явлення для впізнання слідчим доцільно використовувати такі тактичні прийоми:

а) максимальне скорочення часу проведення впізнання. У цьому випадку усі підготовчі дії необхідно проводити таким чином, щоб виключити вірогідність випадкової зустрічі свідків (потерпілих) зі злочинцями та їх адвокатами, а також з понятими та статистами до початку слідчої дії. Слідчу дію необхідно проводити у прискореному темпі, щоб запобігти психологічному впливу на впізнаючих з боку злочинців. Після виконання усіх підготовчих дій у приміщенні, де проводиться впізнання, запрошують свідка (потерпілого), який стисло пояснює, за якими ознаками і у зв'язку з якою подією впізнає особу, після чого його виводять з цього приміщення. Протокол пред'явлення для впізнання складається, коли впізнаючий і підозрювані та їх адвокати знаходяться окремо;

б) спостереження за поведінкою свідків та потерпілих. Трапляються випадки, коли емоційна реакція впізнаючого свідчить про те, що він упізнав злочинця, але заперечує це. Причини такої поведінки можуть бути різними, наприклад побоювання помсти з боку злочинців, які залишилися на волі, або зацікавлених у справі осіб. Тому спостереження слідчого та подальший допит повинні дозволити встановити причини і способи психологічного впливу на суб'єкта впізнання. У тих випадках, коли впізнаючий каже, що не упізнав злочинця, а спостереження за його поведінкою вказує на протилежне, необхідно заспокоїти потерпі-

«ПРОТИДІЯ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ ТА У СВІТІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»

лого (свідка), дати йому можливість відчути підтримку та захист з боку правоохоронних органів і запропонувати ще раз спробувати упізнати злочинця. Але дії слідчого у таких випадках не повинні мати навідний характер;

в) спостереження за поведінкою підозрюваних. Внаслідок такого спостереження слідчий може помітити за виразом обличчя, жестами та іншими ознаками, що злочинці та їх адвокати намагаються ускладнити процес впізнання або ж зірвати його взагалі (наприклад, намагаються створити загрозливий вигляд, змінити вираз обличчя, ухилютися від заданої пози). Такі дії з боку злочинців повинні негайно присікатися, оскільки будь-яке зволікання з боку слідчого тягне за собою непередбачувані наслідки. Такою поведінкою злочинці можуть викрити себе, що мають враховувати слідчі і тактично правильно використовувати у подальшому їх допиті;

г) проведення впізнання з кожним підозрюваним окремо. Якщо для впізнання необхідно пред'явити декілька осіб (що проходять за одним кримінальним провадженням) одному суб'єкту впізнання, то кожну з них необхідно пред'являти окремо, серед їм подібних статистів. При цьому статисти, які пред'являлися разом з першим об'єктом, не повинні брати участь у подальших впізнаннях. Не можна пред'являти для впізнання декількох осіб одночасно, оскільки:

- значна кількість осіб перешкоджає зосередженню уваги (так, при одночасному пред'явленні трьох осіб загальна їх кількість разом зі статистами повинна складати не менше дев'яти);

- підвищується ризик помилкового впізнання;

- одночасне перебування в одному місці декількох злочинців може привести до змови між ними і викликати інші небажані наслідки та ін.

У випадках, коли суб'єктів впізнання декілька, а об'єкт один, то його пред'являють кожному окремо, причому доцільно кожний раз серед нових осіб.

Застосування науково-технічних засобів створює сприятливі умови для одержання доказової інформації, дозволяє фіксувати не тільки факт впізнання, але й «психологічний клімат», у якому воно відбувалось, психологічно впливає на підозрюваних та обвинувачених. Відеозапис ускладнює можливість злочинців негативно впливати на свідків та потерпілих;

д) впізнання поза візуальним спостереженням може проводитися для гарантування безпеки потерпілих (свідків), які впізнають підозрюваних, відповідно до Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві». У даному випадку слідчий повинен забезпечити відповідні умови для проведення цієї слідчої дії. До організації впізнання обов'язково залучаються працівники підрозділу, що здійснює заходи безпеки, які також можуть брати участь у його проведенні, про що робиться відповідна відмітка у протоколі [4]. Для участі в проведенні впізнання залучається не менше чотирьох понятіх, які повинні пересвідчитися у можливості такого впізнання і засвідчити таке впізнання (тобто бути одночасно в двох відокремлених місцях). Таке впізнання необхідно проводити у спеціально обладнаних приміщеннях, поділених надвоє перегородкою зі спеціального скла (прозорого з одного боку), з окремими входами;

е) впізнання за фотознімками або відеозображенням. Фотознімки із зображенням підозрюваних (обвинувачених) можуть бути вилучені за місцем їх проживання, у родичів, друзів або з офіційних документів. Необхідно отримувати такі фотознімки, щоб час їх виготовлення максимально наближався до моменту сприйняття потерпілим або свідком тієї чи іншої особи.

Застосування переліченої низки тактичних прийомів дозволить слідчому більш якісно та ефективно провести впізнання.

Доказове значення результатів пред'явлення для впізнання залежить переважно від використання слідчим оперативно-розшукових даних. За період дослідчої перевірки оперативні підрозділи отримують непроцесуальну інформацію про прикмети підозрюваного, знаряддя злочину, ознаки викраденого майна, предмети і документи, тобто тих об'єктів, які будуть пред'являтися для пізнання в разі їх установлення або відшукання [5, с. 54-55].

Висновки. Підсумовуючи, необхідно зазначити, що слідчий, проводячи впізнання, повинен завчасно визначитися з обсягом доказової інформації, яка підлягає розголошенню. Під час даної слідчої дії присутня значна кількість сторонніх осіб, яких з тактичних або етичних міркувань ознайомлювати з деякими фактичними даними небажано чи недоцільно. Звідси слідчий повинен вживати заходів щодо запобігання витоку інформації, що має значення для кримінальної справи.

Результати пред'явлення для впізнання є доказом у кримінальному провадженні, як усі інші види доказів, підлягають оцінці. Слідчий повинен зважено підходити до оцінки результатів даної слідчої дії, висновку про достовірність й об'єктивності впізнання та його доказового значення. Якщо факт впізнання не викликає ніяких сумнівів у вірогідності, але не відповідає або суперечить іншим фактичним даним, що встановлені у справі, то діяльність слідчого повинна бути спрямована на виявлення нових доказів і перевірку наявних у кримінальній справі, з метою усунення протиріч. За неможливості дотримання усіх кримінально-процесуальних та організаційно-тактических умов пред'явлення для впізнання слідчий повинен відмовитись від нього та провести інші слідчі дії.

Бібліографічні посилання

1. Санакоев Д.Б. Розслідування торгівлі людьми, вчиненої організованими групами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Санакоев Дмитро Борисович. Д., 2009. 256 с.
2. Криміналістика: підруч. для студентів юрид. спец. вищих закладів освіти / кол. авт.: Глібко В.М., Дудников А.Л., Журавель В.А. та ін. / за ред. В.Ю. Шепітька. К.: Видавничий Дім «Ін Юр», 2001. 684 с.
3. Кореневский Ю.В., Токарева М.Е. Использование результатов оперативно-розыскной деятельности в доказывании по уголовным делам: методическое пособие. М.: Юрлитинформ, 2000. 152 с.
4. Методичні рекомендації щодо пред'явлення для впізнання на попередньому слідстві № 5483/Кл: Головне слідче управління МВС України; НАВС України. К., 2001. 32 с.
5. Тактика проведення оперативно-розшукових заходів та особливості легалізації оперативно-розшукової інформації: навч.-практ. посіб. / Я.Ю. Кондратьєв, Д.Й. Никифорчук, О.М. Сніцар та ін. К.: Нац. акад. внутр. справ України, 2004. 60 с.

Надійшла до редакції 24.05.2018

Ptushkin D.A., Chaplynskyy K.O. Particularities of presentation for an identification of suspects in pretrial investigation. This article deals with consideration of actual problem questions of tactical supply of a presentation for an identification. The author have considered the organizational actions and tactical methods of a presentation for an identification of suspected persons and defendants in conditions of counteraction to pretrial investigation.

Keywords: tactics, tactical supply, tactics, presentation for an identification, investigation actions.